Rút

Původ materiálu
Marta Sedláčková
Pořadí v lekci
11

Kdo se dnes přidává k zástupu: Rút

Téma: Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství

Vyprávíme podle: Rút 1 - 4

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ:

Pro všechny věkové skupiny; příběhu spíše znalé

Co víte o Rút? Co byste sdělili někomu, kdo o ní nic neví?

Pro starší školní věk; pro znalé

Slyšeli jste někdy (Ježíšovo) slovo: „Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství“? Co je to milosrdenství? (Můžete se také zamyslet nad tím, co v českém slově „milosrdenství“ zaznívá.) A jak to bylo s Rút – kde a jak se v jejím příběhu objevuje milosrdenství? *(Motivace směřuje přímo k jádru příběhu – k pojmu milosrdenství. Skrze příběh je nyní třeba zmapovat, co je to milosrdenství a jak se projevuje konkrétně.)*

Pro všechny věkové skupiny; spíše neznalé

Slyšeli jste někdy o tom, že nějaký přistěhovalec, cizinec, dosáhl velkého úspěchu ve své nové vlasti? Stane se to jen tak samo od sebe? Zvládl by to bez pomoci? Co je pro takového člověka všechno těžké? Kdo mu může pomoci?

Varianta pro mladší děti: Stěhovali jste se? Přišli jste do nové školy? (Přišel k vám do třídy někdo nový? Pomohl mu někdo?) Jaké to bylo, když jste přišli poprvé do školy/školky? Bylo to jednoduché? Neměli jste strach?

(Navazovacím bodem je nelehké a nezakotvené postavení člověka v novém prostředí, na novém místě. Takový člověk potřebuje pomoc, oporu – milosrdenství. Dále motivace směřuje k tomu, že i člověk „nový", „cizí" může hrát významnou úlohu ve svém novém lidu – např. potomek přistěhovalců je francouzským prezidentem, pilné dítě přistěhovalců může vyhrávat soutěže v českém jazyce, atd. – tak jako se Rút začlenila do Božího lidu a stala se praprababičkou krále Davida.)

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

Vyprávění knihy Rút se odehrává především v oblasti rodinných vztahů, ovšem **nejde o rodinnou historku**. Podstatné není nakonec to, že bylo zajištěno pokračování Elímelekova rodu – daleko podstatnější je to, že se moábská žena stala součástí izraelské rodiny – **k zástupu svědků se ve shodě s Boží vůlí připojuje cizinka**.

Vyprávění začíná odchodem z Izraele kvůli hladu (tento motiv je znám z praoteckých příběhů – srov. Gn 12,10;20,1;26,3) a celá rodina pobývá jako hosté v Moábských polích. Po smrti otce se synové žení, berou si místní ženy. I synové však umírají, Noemi je v koncích. Je zbavena dětí i naděje na pokračování rodu.

V Betlémě *(Bet-lechem – Dům chleba)* je opět dostatek chleba, Noemi se rozhoduje pro **návrat**. Je doprovázena svými snachami, které ji obě chtějí následovat do cizí země, ale tuto oběť nechce Noemi přijmout. Posílá je domů s přáním a požehnáním, ony však nechtějí. Znovu k nim promlouvá, dokládá, že **jim nemůže nic nabídnout**. Nemůže jim dát syny, kteří by s nimi uzavřeli levirátní manželství. (Levirátní manželství, srv. Dt 25, 5-10 – manželství s bezdětnou ovdovělou příbuznou (švagrovou) za účelem zplození potomka, který bude pokračovatelem rodu zemřelého, ponese jeho jméno. Povinností bylo i zastat se blízkého příbuzného – vykoupit ho z otroctví či splatit dluhy.)

Noemi jim však nemůže nabídnout ani nic jiného; když půjdou s ní, volí proti sobě – přece jsou mladé, mají rodiče (zázemí), zemi, svá božstva. (To odráží to představu, že každý národ má svého vlastního boha – viz dále i v Rútině výpovědi). Noemi by jim mohla nabídnout jen smutný úděl vdov, vlastně žebraček. V Noemině případě je všechno komplikované, dokonce i svůj vlastní život vidí pod těžkou zkouškou od Boha. Orpa se v slzách vrací. Rút se však na svou tchyni doslova přilepí.

Rútino vyznání (1,16nn) zní slavnostně, odvážně – v kontrastu s tím, co říká Noemi. Rút uskutečňuje konverzi, ruší náboženský i právní svazek se svým lidem a utváří nové pouto s lidem izraelským. Změna zasáhne vše v jejím životě – byla zvyklá žít na jednom známém místě; věděla, kde bude pochovaná, až zemře; znala lidi okolo sebe, byli jí blízcí, byl to „její lid“; mění se i její duchovní zázemí – přijímá víru v Hospodina. Přes všechnu námahu, kterou ji to stojí, doprovází Rút svou tchýni a tím jí prokazuje milosrdenství.

Noemina slova (1,19nn) směrovaná k betlémským občanům potvrzují znovu **kritickou situaci obou žen**. Noemi nevidí dál než současnou situaci, její úděl je trpký (nesnese ani své jméno, které by jí připomínalo něco krásného), a vidí ho jako určený od Boha (je to vyznání víry, a nebo spíše výčitka osudu?). Z lidského hlediska je tu beznaděj, pesimismus, nemohoucnost. Ale je tu také Boží záměr, který na lidské beznaději není závislý.

Na začátku druhé kapitoly je představen **Bóaz** jako významný, bohatý muž. Předsazená zmínka o Bóazovi nás trochu svádí, abychom si mysleli, že Noemi za ním Rút poslala – ale je to shoda okolností, že se Rút dostane právě na jeho pole. Je to náhoda, kterou Rút nemůže ovlivnit – ale v té náhodě smíme vidět Boží vedení. Rútina iniciativa („půjdu sbírat“) je **pozoruhodným** (zvl. u cizinky)**využitím možností, které jsou nabízeny v Zákoně – Tóře.**

Na Bóazově poli sbírá Rút klasy za ženci (srv. příkaz k ponechání paběrků na poli v Lv 19,9; 23,22), teprve později dostane dovolení sbírat i mezi snopy – tzn. tam, kde dělníci ještě nejsou hotovi. **Bóaz jí nabízí daleko víc, než je ze Zákona povinen** (nabízí zastání osamělé ženě, jídlo, pití, možnost nasbírat víc obilí). Bóaz se projevuje jako milosrdný.

Rút je jeho jednáním překvapena – padá před ním, projevuje mu úctu. Bóazova slova ukazují, že Rút dobře zná a **její příchod do Izraele vnímá jako příklon k Hospodinu**, že se přišla skrýt pod Boží křídla (symbol ochrany Boží – na cestě, která vede ke smlouvě – Ex 19,4). Jeho slova jsou podobně slavnostní jako Rútino vyznání a vlastně je potvrzují.

Rút odchází z pole, obilí má „vrchovatě“ (éfa – asi 36 litrů zrní, obdivuhodný výsledek denní práce). Noemi svolává požehnání na dobrodince, který ji nechal u sebe pracovat. Když se dozví jeho jméno a uvědomí si, že to je jeden ze zastánců (go´el – zastánce, vykupitel, mluví se tak často o Hospodinu, ale také právě o příbuzném člověku, který má za úkol jednat milosrdně), uvědomuje si, že **Hospodin neodňal své milosrdenství** od živých ani od mrtvých – jak se jí dříve v jejím zoufalství zdálo.

Noemi hledá pro Rút místo, trvalý domov (kap. 3), chce ji **vdát za Bóaze**, který již projevil porozumění pro situaci obou žen. Využívá k tomu situaci konce sklizně. Posílá Rút oblečenou v podstatě jako nevěstu, aby spícímu Boázovi odkryla šat, a ulehla k jeho nohám – takovým jednáním ho má přimět k tomu, aby si ji vzal za ženu. Jako zastánce má právo i povinnost ji

zachránit.

Bóaz její prosbu vyslyší, vidí ji jako Boží záměr. Nemá strach ani žádné obavy – Rútina pověst je znamenitá. **Bóaz jedná podle Zákona**, chce nejdřív oslovit bližšího zastánce (pravděpodobně jiného příbuzného Noemi). Nechává Rút na mlatě přespat, ale posílá ji zpátky dříve, než by se mohly roznést nějaké pomluvy. Chce jednat podle práva – to je milosrdenství; milosrdenství je i v tom, že ji nechce vystavit pomluvám; a dokonce jí dává darem velké množství obilí – jako závdavek, jako slib, že to myslí vážně. Hned další ráno podniká Bóaz příslušné kroky. Poslední kapitola zobrazuje právní jednání na veřejném místě – v bráně, s použitím symbolického předávání střevíce jako potvrzení smlouvy. První zastánce by koupil pole, ale ne za té podmínky, že by si měl vzít Rút. Proč by tím měl zničit vlastní dědictví, není jasné (dělení dědictví mezi jeho děti nebo snad obava z Rútiny neplodnosti?). Bóaz slavnostně vyhlašuje před svědky novou situaci, svědci ji stvrzují a zároveň žehnají Rút i Bóazovi.

Na konci příběhu znovu vystupuje Noemi. Narozené dítě, Obéd, je pro ni svědectvím a znamením o Božím milosrdenství a péči.

3. FORMULACE TÉMATU

Téma knihy Rút můžeme vidět dvojí. První najdeme „vevnitř“ příběhu – vztahuje se k němu motivace b. **Milosrdenství, láska k druhému, se projevuje velmi konkrétně, v podstatě všedně**. A často také vyžaduje velkou odvahu opustit staré, dělat nevyzkoušené. V našem životě jsme těmi, kteří milosrdenství činí i milosrdenství přijímají. Bůh touží po tom, abychom byli milosrdní stejně, jako je milosrdný on k nám.

Druhé téma vlastní příběh přesahuje, či ho doplňuje. **Rút je cizinkou, která se připojila k Božímu lidu Izraeli**. I pro ni – cizinku, novou, jinou – je v zástupu Božích svědků místo. Dokonce významné místo – jejím potomkem bude král David, její jméno je zapsáno v rodokmenu Ježíšově. (K tomuto tématu směřuje motivace c.)

4. ÚSKALÍ TEXTU, TÉMATU A LINIE PŘÍBĚHU

Kniha Rút nemluví nijak okatě o Bohu. Nebýt příběh zapsán v bibli, klidně bychom ho mohli zařadit k romantickým pohádkám „Jak Popelka ke štěstí přišla“ či v něm vidět příběh, který nás učí, že „si musíme pomáhat“. Na pohádkách ani na ideálu soucitu není nic špatného. V příběhu Rút – ve velmi obyčejných příbězích lidských životů – působí Bůh skrytě. Smíme zde

vidět Boží záměr: v obyčejných životech odhalit Boží péči, která má svůj cíl. Proto nekončí příběh tím, že „žili šťastně až do smrti“, ale rodokmenem krále Davida. Příběh, který začal hladem a smrtí, strastiplným návratem osamělých žen, „končí“ počátkem velkých věcí – počátkem rodu, ze kterého vzejde Mesiáš.

Mluvit však naopak masivně o tom, že „Bůh za všechno může“, že tahá za nitky, není příběhu úplně právo. Bůh působí skrytě, nikoliv však jako nebeský loutkář. Jednání osob příběhu je milosrdné, odvážné i uvážlivé, jednají s nasazením – ne jako bezprávné, bez vlastního rozumu. Hospodin je zde ten, kdo milosrdné a spravedlivé jednání určil za milosrdné a spravedlivé, podporuje je, je jeho garantem. Můžeme z příběhu tušit, že on je tím, kdo dává sílu k takovému jednání, kdo ho v srdcích lidí podporuje.

Událost na mlatě – to, co Rút navedená svou tchyní bez reptání dělá, je jednání na hraně. V příběhu je líčeno cudně, avšak i ze samotného příběhu je zřejmé, že velmi snadno může být viděno jako nemorální. Je to však „intrika víry“. Bible zná více takových příběhů, kde jednání osob není zrovna standardní, podle všech pravidel slušného chování (např. Támar a Juda; ničení cizího majetku těmi, kdo spouští ochrnutého střechou k Ježíši, atd.) – přesto je to však jednání spravedlivé (o Rút se má někdo postarat – proč to už někdo neudělal?). Rút velmi zřetelně žádá o to, aby se jí Bóaz zastal – totiž, aby si ji vzal za ženu. Je v tom jistě odvaha víry, která se vydá vsanc i možnému nepochopení a hanbě. S mladšími dětmi je možno způsob, jakým Rút Bóaza o milosrdenství žádá, přejít; se staršími možno tematizovat – správnost jednání závislou na situaci.Situaci lze také vysvětlit jako využití náboženské konvence, ne-li pověry – Bóaz si jde podle dožínkových zvyklostí nechat zdát věštecký sen, Noemi toho využije a posílá tam Rút – „živý sen“.

5. OSNOVA VYPRÁVĚNÍ

Rútin příběh je poměrně jednolitý, proto ho budeme vyprávět pravděpodobně celý, případně zestručňovat budeme uvnitř jednotlivých bodů. Zajímavé na literární formě knihy je to, že většina jejího textu je rozhovor, zkuste vyprávění připravit tak, abyste nejdůležitější scény mohli vy nebo děti přehrát jako rozhovor (např. rozepsat jako scénář). Pokud vyprávíme bez rozhovorů, zřejmě se povede udělat vyprávění kratší, rozhovory zas umožní zdůraznit vybrané části.

I. Noemi a Rút

1. Jak se dostala Noemi do Moábské země a co jí pojí s Rút
2. Noemino rozhodnutí pro návrat
3. Rút se vrací s Noemi

II. Rút a Bóaz

1. Noemi a Rút nemají zastání ani obživu
2. U Bóaze se jim dostalo obojího
3. Na Bóazově humně
4. Noemi má za to, že Rút se musí vdát
5. Jak Rút získala Bóazův slib, že se o ní postará
6. Rút manželkou Bóazovou
7. Bóaz dává všechno do pořádku
8. Rút a Bóazovi se narodil syn!

6. A) K PRÁCI S PRACOVNÍM LISTEM Co už o Rút vím?

- lze využít v úvodu (viz bod 1 Motivační uvedení); v motivační části mohou děti samy heslovitě vpisovat anebo v symbolech zobrazovat, na co si z Rútina příběhu vzpomenou.

Co nám zpívá na naši cestu víry?

během vyprávění či po něm můžete s dětmi vymyslet sloku o Rút do písně: A zástup stále přichází a zas jde dál... a napsat ho na pracovní list.

Kde se její písnička ozývá v bibli?

Tam,

- kde si lidé projevují milosrdenství a soucit, i když je to něco stojí (např. Ježíšovo podobenství o milosrdném Samařanu)
- kde si lidé slibují věrnost, následují druhého a opouštějí to, co je jim blízké (např. učedníci následují Ježíše)
- kde je Bůh věrný – i když to na první pohled není poznat (např. Josef v Egyptě; ukřižovaný Ježíš)
- v nestandardních situacích – které se jeví nemorálně, ale přesto jsou spravedlivé (Támar převlečená za nevěstku; Marie, která čeká dítě, jehož otcem není Josef)

Moje okénko

- prázdný rámeček slouží buďto k vymalovávání po vyprávění;
- nebo*se* pokuste s dětmi najít a nalepit vhodný obrázek k tématu.Tento bod je vhodný nechat jako ‚domácí úkol` s tím, že je nutné se při příštím setkání k němu vrátit. Budete-li se hledání obrázku věnovat hned po vyprávění, předpokládá to, abyste měli po ruce několik obrázkových časopisů, ve kterých budou děti moci hledat vhodný obrázek k tématu.

Co mě v příběhu oslovilo? Za co bych chtěl prosit?

Větší děti mohou samy něco napsat. Krátkou prosbu mohou děti vytvořit jednotlivě anebo ve skupince. Společně si pak můžete náměty přečíst a mluvit o nich a také se společně pomodlit.

6. B) K PRÁCI S POSTAVIČKAMI

Předkreslené postavičky jsou prototypy postav: radující se, spící, kráčející, strnulá, vládnoucí, v modlitbách. Vyberte– nejlépe po vyprávění i práci s pracovním listem – s dětmi jednu, která podle nich nejlépe charakterizuje Rút. Obkreslete, vybarvěte a dokreslete výraz ve tváři, či všelijak jinak ozdobte, vystřihněte a zavěste do řady svědků za poslední postavu, v tomto případě po samsonovi.

6. C) TIP NA AKCI

Rozepište rozhovory tak, aby je děti mohly dramaticky přečíst. Pokud máte děti odvážnější či zvyklé hrát divadlo, nechte je přečíst si text z bible a poté improvizovat.

S malými dětmi můžete zahrát hru na sběrače klasů – po místnosti rozložíte (schováte) malé stejné předměty (např. těstoviny – vřetýnka), které děti mají hledat a sbírat např. do krabiček. Vyhrává ten, kdo má nejvíc. Můžete si je pak společně uvařit k obědu.

6. D) PODNĚTY K ROZHOVORU

- Slyšeli jste někdy svatební slib? Podobá se v něčem tomu, co Rút slibuje Noemi?
- Komu byste rádi slíbili, že ho nikdy neopustíte? Proč?
- Je těžké být milosrdný?
- Víte o nějaké chvíli, situaci, kdy jste si řekli, že vás Bůh vedl?
- Existují situace, kdy je nějaký přestupek vlastně správným činem? Proč?

7. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstupní verš: Ž 113,1.7-9

Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka a pak ho posadí vedle knížat, vedle knížat svého lidu. Neplodnou usazuje v domě jako šťastnou matku synů. Haleluja.

Písně:

průvodní: (návrh)

Rút je tady cizí, zpívej.

Noemi však drží, pomáhá.

Milosrdný je i Bóaz.

A zástup stále přibírá i cizince.

(nápěv Marie má dítě, S 181):

Buď vůle tvá (S 21); Žalm 46 (S 58); Kdybych znal množství jazyků (S 153); Někdo mě vede za ruku (S 210); Pane, slyš náš hlas (S 248); Přemýšlej, děkuj a služ (S 273); Nové přikázání (S 364); Ubi caritas (má i český text) (S 467); Vše dobré co máme (BTS 19); Pane Bože, prosíme tě (BTS 32)

Čtení: Rt 1, 15-18

8. VYPRÁVĚNÍ

I. JAK SE DOSTALA NOEMI DO MOÁBSKÉ ZEMĚ A CO JI POJÍ S RÚT; NOEMINO ROZHODNUTÍ PRO NÁVRAT

Po cestě jdou tři smutečně oděné ženy. Mají za sebou těžkou dobu, o hodně přišly. Ta nejstarší, Noemi, bydlela kdysi v Betlémě, měla manžela a dva syny. Ale pak se neurodilo, nastal hlad. Manžel rozhodl, že se přestěhují do sousední země. Jenže v té cizí zemi měli sice co jíst, ale její muž tam zemřel. Chvíli měla naději, že se vše k lepšímu obrátí – její dva synové se v té cizí zemi oženili, těšila se na vnuky. Ale místo nového života přišla znovu smrt. Oba synové zemřeli. Noemi nic nezůstalo. Tak se rozhodla pro návrat do míst, kde se narodila a kde prožila velkou část svého života, protože už se tam zas urodilo a hlad přešel.

A tak jde, a s ní její dvě snachy, mladé vdovy Orpa a Rút. I ony přišly o manžely, o naději, že budou mít děti. Je jim všem smutno.

II. RÚT SE VRACÍ S NOEMI

Když sedí a odpočívají u cesty, říká Noemi: „Orpo, Rút, vraťte se domů. Bude to tak lepší. Přeju vám, aby vám Bůh prokázal milosrdenství, jako vy jste ho prokazovaly mně. Staráte se o mě, byly jste dobré manželky mých synů. Ale teď se vraťte zpět ke svým rodičům, a dá-li Bůh, najdete si znovu laskavé muže, kteří vám budou oporou, a porodíte ještě spoustu dětí. Vraťte se, prosím, Bůh se o vás jistě postará!“ Noemi obě ženy políbila. A ony se usedavě rozplakaly: „Noemi, my s tebou zůstaneme, vrátíme se s tebou do tvé země.“ Noemi hladí své snachy a říká: „Jen se vraťte, se mnou nemáte žádnou naději na lepší život. Jsem stará. A i kdyby se mi ještě narodili synové, a to stejně není možné, tak byste nečekaly, až budou dospělí! Ne, se mnou nic nezískáte – budeme jen tři vdovy, které nemají žádný majetek, ani zastání. Můj život je na nic. Snad je to trest od Boha, nevím, ale nevidím žádnou budoucnost pro sebe ani pro vás.“

Ženy pláčou a pláčou. Pak se Orpa zvedne, políbí svoji tchýni, vezme na záda svůj ranec a vrací se. Rút však objala svou tchýni, a říká tak celou svou bytostí: „Já nikam nejdu, já zůstanu s tebou.“ Noemi naléhá: „Vrať se, vidíš, Orpa se taky vrací. Vrať se domů, tam to znáš, znáš lidi, celý život jsi se modlila k těm vašim bohům, vrať se tam, kde to všechno znáš! Běž už, společně bychom už po zbytek života jenom plakaly.“

Rút se náhle zpříma posadí a říká: „Ne. Nenaléhej na mě, abych se vrátila. Nenaléhej na mě, abych tě opustila! Poslouchej, Noemi: Kamkoliv půjdeš, půjdu také. A kde se zastavíš, abys tam zůstala, tam i já zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh se stane mým Bohem. Kde umřeš, tam umřu a budu pochována i já. Je mi jedno, co se se mnou stane – jestli budu chudá, jestli mě lidi nebudou brát... Budu s tebou, ať se děje cokoliv, rozdělí nás od sebe jenom smrt.“

III. NOEMI A RÚT NEMAJÍ ZASTÁNÍ ANI OBŽIVU

Do Betléma přišly obě ženy zrovna ve době, kdy se začínalo sklízet obilí. Rút pozorovala žence, a pak řekla Noemi: „Nemáme pole, které bychom mohly sklidit – ale jíst musíme. Ráda bych teď šla na některé pole a sbírala klasy, které tam zůstanou, snad z toho pár kilo mouky bude – jinak nevím, z čeho bychom žily, když nemáme ani peníze.“ Smutná Noemi jí odpoví: „Jen jdi, moje dcero, je to dobrý nápad, však je to psáno i v bibli. Ostatně nic jiného nám ani nezbývá. Nikdo se o nás nepostará.“

IV. U BÓAZE SE JIM DOSTALO OBOJÍHO

Stalo se náhodou, že Rút přišla zrovna na pole člověka jménem Bóaz, který byl Noemin příbuzný. Na tom poli – to ještě nevěděla, že je Bóazovo – přišla Rút k těm, kdo pole kosili, a zeptala se, jestli může sbírat. Oni jí to dovolili. Když pak přišel majitel, Bóaz, uviděl ji a ptal se na ni. Když zjistil, kdo to je, nabídl jí, aby na jeho poli zůstala a nikam neodcházela. Slíbil jí, že jeho dělníci ji nebudou vyhánět.

Rút, celá překvapená a vděčná, před ním padá na kolena: „Jsi na mě tak laskavý. Na mě, vždyť jsem tu cizí, přivandrovalec!“ Ale Bóaz ji uklidňuje: „Vím, kdo jsi. To, co ti dávám já, to zdaleka není tolik, co tys udělala pro Noemi! Bůh ti to jistě oplatí, odmění tě!“ „Děkuju, pane,“ šeptá Rút.

Večer přijde Rút k Noemi s pořádným rancem zrní. Když se Noemi dozví, že Rút pracovala u Bóaze, po dlouhé době se zaraduje: „Je to náš příbuzný! Bohu díky, že to je zrovna on! Ať mu Bůh žehná! Tak možná přeci nás Bůh úplně neopustil.“ A tak Rút chodí na Bóazovo pole paběrkovat klasy, dokud neskončí sklizeň všeho obilí.

V. NOEMI MÁ ZA TO, ŽE RÚT SE MUSÍ VDÁT

Sklizeň skončila, Rút sedí doma. A Noemi přemýšlí o tom, že Rút je ještě mladá a měla by se vdát, aby se o ni někdo postaral. Ale Rút nemá věno, a navíc je cizinka. Ovšem je tu někdo, kdo by si ji mohl vzít. Nebo dokonce měl vzít. Starý zvyk přeci říká, že když zůstane mladá vdova bez dětí, měl by se o ni postarat bratr nebo nějaký příbuzný zemřelého manžela. „Bóaz!“ vykřikne najednou Noemi, „Rút, dnes večer půjdeš na tam, kde Bóaz a jeho lidé mlátí obilí. Počkáš, až se Bóaz nají, napije a usne – pak k němu přijdeš, lehneš si k němu. A on ti řekne, co máš dělat.“

VI. JAK RÚT ZÍSKALA BÓAZŮV SLIB, ŽE SE O NÍ POSTARÁ

Rút se oblékla do nejkrásnějších šatů, jako nevěsta vypadala. Večer vyšla na pole, a když všichni dojedli, dopili (zrovna oslavovali konec sklizně) a usnuli, přikradla se k Bóazovi. Spí. Rút se schoulí k němu pod deku, ani ho neprobudila. V noci se Bóaz probudí, trhne sebou a hrozně se lekne – vedle něj, pod jeho dekou, někdo leží! „Kdo jsi?!“ „Jsem Rút, nezlob se na mě; přišla jsem tě, Bóazi, poprosit: vezmi si mě za ženu. Vždyť jsi náš zastánce, příbuzný, který nám má pomoci.“ „Ano, máš pravdu, Rút. Proč mě to už dávno nenapadlo, abych se o tebe postaral?!

Hned ráno to dám do pořádku. Je tu však ještě jeden muž, který je váš příbuzný, ale když on tě nebude chtít za ženu, postarám se o tebe, Bůh je můj svědek. A teď už klidně spi, všechno bude v pořádku.“

VII. BÓAZ DÁVÁ VŠECHNO DO POŘÁDKU

Druhý den, ještě za tmy, spěchá Rút domů. Nese s sebou v šátku zrní, které jí dal Bóaz jako dárek. Vypráví vše Noemi a ta je plná naděje: „Ten muž nemluvil do větru, dodrží své slovo a jistě se o tebe postará.“

Bóaz jde mezitím k městské bráně a posadí se tam. A zrovna jde okolo ten muž, o kterém Bóaz mluvil: „Pojď sem, chci s tebou vážně mluvit.“ A pak poprosí deset dalších mužů, aby byli svědky jejich rozhovoru. „Podívej,“ říká Bóaz tomu příbuznému, „ty jsi nejbližší příbuzný (zastánce) Rút a Noemi. Měl by sis vzít Rút za ženu. Můžeš také získat jejich pole.“ A muž odpovídá: „Pole bych potřeboval, ale Rút si vzít nemohu. Nechci být její zastánce, udělej to ty.“ „Dobře, tedy se jí vezmu za ženu já,“ obrací se Bóaz na svědky, „jste svědky toho, že jsme uzavřeli takovou smlouvu.“ „Ano, jsme svědky. Bůh ti dá, aby Rút byla stejně statečná manželka jako pramatky Ráchel a Lea,“ blahopřejí Bóazovi okolostojící muži.

VIII. RÚT A BÓAZOVI SE NARODIL SYN!

Bóaz slaví svatbu s Rút. Brzo se jim narodil syn. Noemi chodí malého Obéda hlídat, a když ho houpe v náručí, říká si společně se sousedkami: „Vidíte, a já myslela, že na mě Bůh zapomněl. A on mi mezitím nachystal takovou radost. Teď mám teprve zastánce, který se o mě postará, až já nebudu moci!“ A sousedky přizvukují: „Ano, ano, a ta tvoje snacha Rút, ta je lepší než sedm synů, opravdu tě miluje a prokázala ti tolik dobrého, ačkoliv je cizinka! A kdo ví, co pro nás Bůh ještě chystá!“

9. MODLITBA

Díky Bože, že nás máš rád, že nám posíláš lidi, kteří jsou k nám hodní a mají nás rádi. Dej, ať máme odvahu vždy být milosrdní jako byla Rút, jako byl Bóaz, i když to pro nás nebude lehké. A dej nám naději, že jsme vždy a všude ve tvých rukou. Amen

Přiložený soubor
praclist-11.pdf (170.64 KB)
Odkaz na pracovní list
39 Rút

39 Růt - st

15 Rút

Cílová skupina

Univerzální

Katechetické cykly

Zástup stále přichází...

Biblický odkaz (kat)

Rút 1–4